BUTTONARIUM
OGÓLNOPOLSKA
@ KOLEKCJA GUZIKÓW

www.buttonarium.eu

Karta katalogowa guzika btrm002846

Dane szczegółowe

Właściciel:	**Arseon**
Kraj:	**Rosja Carska**
Okres historyczny:	**brak danych**
Znaleziono:	**b.d.**
Materiał awersu:	**mosiądz**
Materiał rewersu:	**g.jednorodny**
Wykończenie:	**srebrzony**
Sygnowanie:	**BUCH = БУХЪ**
Wytwórca:	**BUCH = БУХЪ (Санкт-Петербург)**
Średnica:	**brak danych**
Typ uszka:	**drut**
Rant:	**●--|**
Profil:	**(- jednowarstwowy, wypukły**

Występujące elementy

Przeznaczenie

- urzędniczy

Ostatnia aktualizacja: **2017-07-05 22:07**

Opis guzika btrm002846

Rosyjski guzik urzędniczy

© buttonarium.eu

Awers

Awers przedstawia pelikana karmiącego młode własną krwią.

Ciekawostka

W XIX wieku, pelikan miał wiele znaczeń, był symbolem dobroczynności i opiekuńczości, symbolizował również najwyższe poświęcenie i oddanie w wychowaniu młodych pokoleń, uosabiał też duchowego przewodnika do miejsca przeznaczenia, a w kontekście sakralnym był alegorią ofiary Jezusa Chrystusa. Podobne znaczenie miał też kormoran i łabędź.

Rewers

Rewers sygnowany przez wytwórcę Buch z Sankt Petersburga.

Przeznaczenie i datowanie

Guziki te nosili pracownicy Departamentu Instytutu cesarzowej Marii (Ведомство учреждений императрицы Марии), która została założyła w 1796 roku przez Marię Fiodorowną, żonę cara Aleksandra III Romanowa. Instytucja ta miała charakter charytatywno-wychowawczy i istniała aż do 1917 roku.

Ciekawostka

Wybór wizerunku pelikana karmiącego młode własną krwią miał oznaczać zarówno miłość rodziców do dzieci oraz opiekę cesarza nad swoim narodem.

Źródła

- Słownik symboli literackich - pelikan
- Wikipedia.pl - Maria Fiodorowna (Dagmar Duńska)
- Wikipedia.pl - Pelikan (heraldyka)
- Wikipedia.ru - Ведомство учреждений императрицы Марии
- www.pugoviza.ru - Ведомство учреждений императрицы Марии Федоровны

Wytwórca: BUCH = БУХЪ (Санкт-Петербург)

Buch = БУХЪ, fabryka guzików należąca do braci Buch (Бухъ), została założona w Petersburgu w 1816 roku. W 1829 roku fabryką zarządzali kupcy Transzel (Траншель) i Buch. W spisie wystawy przemysłowej w Petersburgu w 1833 roku figurują jeszcze obaj właściciele, natomiast na wystawie w 1843 roku w Moskwie jako właściciele fabryki są wymienieni tylko bracia Buch. W 1890 roku fabrykę przejął kupiec Fryderyk Karłowicz Gutchejl (Ф.–К. А. Гутхейль), jednak nadal produkował on guziki pod marką braci Buch, co najmniej do roku 1913 (ostatni zapis w książce adresowej Petersburga).

***) Opis wymaga uzupełnienia:**
sprawa spółki BUCH - NORBLIN Warszawa,
oraz sprawa spółki BUCH - RÜKERT.
Spółka Buch & Rukert mieściła się w Warszawie na ul. Długiej nr 557.
Kamienica nr 557 należała do Jakuba i Teofila Piotrowskich (wg. danych z 1852 roku). Panowie byli członkami Delegacji Miejskiej powołanej w 1861 roku.
Proszę o pomoc w uzupełnieniu tego opisu

Źródła

Dubrowska M., Sołtan A. - Wytwórnie guzików w dziewiętnastowiecznej Warszawie i ich produkcja, Almanach Muzealny 3, Warszawa 2001

Wikipedia.pl - Zakład Platerniczy Norblinów

www.ipsb.nina.gov.pl - Spółka Akcyjna Fabryk Metalowych - Fabryka "Norblin, Bracia Buch i T. Werner" w Głownie - widok ogólny na zakład

www.madein.waw.pl - Spółka Akcyjna Fabryk Metalowych P.F. „Norblin, B-cia Buch i T. Werner” w Warszawie
www.pugoviza.ru - БР. БУХ
www.pugoviza.ru - БУХ
www.pugoviza.ru - БУХ - поставщик двора ЕИВ
www.pugoviza.ru - ТРАНШЕЛЬ и БУХ
www.sciezkimniejszosci.waw.pl - Spółka Akcyjna Fabryk Metalowych p.f. „Norblin, Bracia Buch i T. Werner”
www.zw.com.pl - Dziwne dzieje Norblina

Przy opracowaniu opisu wykorzystano informacje od użytkowników oraz wnioski z analizy guzików w Buttonarium.
Jeśli chciałbyś coś dodać do tego opisu, to napisz poniżej komentarz. ***Nie zapomnij podać źródeł tych informacji.***

Ostatnia aktualizacja: **2017-11-17 14:45**

Plik wygenerowano ze strony www.buttonarium.eu 2026.11.16